

NYILAS ATILLA

Egynyári jegyzetek

(2010)

2

Hát eljött a nap: annyi év után megint szüleim falujában nyaralok. Nevezzük annak, bár egyikük sem oda született, természetesen nem birtokolták, s a *telek*, ahova költöztek, úgymond *le*, miután apám is nyugdíjba ment, tulajdonképpen nem is *benne* volt, korábban talán még közigazgatási értelemben sem. (Különben most is megvan, mármint a család tulajdonában, de már nem szoktuk azt mondani rá, hogy *a telek*.) És *nyaraltam*-e én ott egyáltalán valaha is?...

3

...A vécé a tornácra szellőzik. Ha nyitva van a kis ablak. A falu nyitja ki, és ő csukja be is.

A falu tévét néz. Majd éppen focimeccset. Világbajnoki döntőt Afrikából. Mint otthon a lakótelepen. Bent van a kábel. Tyúkólak és pornócsatornák. Tévéből ugató kutya.

5

Két nyelvbtlás egy családi rendelésen belül

„Ásványmentes víz” — „egy borsó Korsodi”.

7

„Nem tudni, mitől, nem tudni, miért,
forog, forog a nagy kerék,
aztán egyszer csak megáll.”

Ha prózán belül verset idézek, az vers vagy próza?

8

A Kosztolányi-féle fürdés kicsiben, de nagyon úgy.

9

A márkaváltásról

Két különböző márkájú cigarettát hoztam magammal a nyaralásra: a körülbelül tíz éve szívottból s a Kapitányéból. Meg-megkínált belőle az idők során, néhányszor el is fogadtam, és egyre jobban ízlett, míg végül legutóbb már elkívántam tőle.

Most egy darabig vegyesen veszem, eleinte alig valamivel, aztán lépcsőzetesen egyre többet az új kedvencből, végül egészen arra térek át.

Am közben az árát azon „lélektani határ” fölé emelik, hogy a Kapitány meg egyik napról a másikra lecseréli, vélhetőleg egy harmadik fix fajtájúra — legalábbis amíg vissza nem süllyed ama határérték alá az ő korábbijának ára. (Azt pedig *asszonya* fedezi majd föl egy ízben, amikor őt kéri meg, hogy vegyen neki valamelyikből egy csomaggal.)

Így eshetik, hogy — miután hazatértünk, de még az említett ár(vissza)süllyedés előtt — egyik szokásos ivónkban összetalálkozván én kínálok meg a Kapitányt a saját cigijével.

10

Nem ismétlődik a csoda.

Pont ez az, hogy az.

Nem, nem, csoda.

11

Befújtam magam Offal. Ha ez márkanév. Ha nem, hát szimbólum. A kézfejemre és a tarkómra is szórtam. Alkonyattájt kiülök a teraszra, — és működik. A szúnyogok számára „láthatatlan” vagyok, kivéve arcomat. Amiből érdemes lenne visszavenni. Ökölbe szorítom a kezem, és a szemüveglencse fedezékéből lesem, ahogy a pofámba repülnek.

12

„Kész. Valamikor be kell fejezni, és ez a valamikor, ez most van.” (Határidős munkát vittem a nyaralásba, én barom. Míg el nem küldtem, csak igen korlátozottan éltem *társadalmi* életet. A családtól is többször félrevonultam, vagy ő tőlem. Határnapokkal zsonglőrködtem: hol ezen toltam, hol azon. Két labdát még viszonylag könnyű a levegőben tartani; hathoz-héthez, gondolom, már komoly gyakorlat vagy igazi rátermettség, esetleg nagy szerencse kell. Nekem nem is sikerült. Potyogtak le sorba. De egyet, számomra a legkedvesebbet, még elkaptam. Ahhoz is kellett ám ügyesség! Elégedetten zakatolt a szívem. Hanem akkor rám szólt a porondmester, hogy most már dobjam le azt is. Mert így akarja valaki a publikumból, aki bohócnak nézett. Valamikor ezt is be kell fejezni. És ez a valamikor, úgy látszik, most van.)

13

Pusza akar

— A virágosat akarom!

— Jó, de ezt úgy kell mondani, hogy szeretném.

— A virágosat... de én azt akarom mondani, hogy akarom!

14

„De szép fiatal vagy.

De csúnya nő leszel.”

(De Nyilas Atilla ne beszéljen főleg ilyen árnyalatlanul.)

15

Méghogy a hegycsúcsok beszélgetnek! Mármint a korábban élt és a később élő nagyság mondanak valamit és válaszolnak is, kifejezetten egymásnak. Mindenki vagy olyanhoz dadog, akiről egyáltalán tudomása van, vagy vaktában. A régi meg csak meredezik ott a nagy marha némaságban. Miután benyalt, akinek benyalt, és riszált, ahogyan riszált. Vagy kontemporálisan értetted, tanár úr? Szinkron vonulatokra is kiterjed a félreértések láncolata.

16

Egy kezdő hermeneuta naplójából

Méghogy a kortárs kritika lenne a legjobb fogódzó egy mű megértéséhez! Nem szép dolog lenézni a süketnémákat, de ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül ők a legjobb tolmácsok.

17

Mindennek van határa, ha igaz. De ez még nem az.